

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

בפני כבוד השופט יהורם שקד

1
2

בעניין הילדים: 1. א'
2. ב'
3. ג'

התובעת: פלונית
ע"י ב"כ עו"ד יאיר שיבר ואח'

נגד

הנתבע: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד רות דיין וולפנר ואח'

פסק דין

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעת והנתבע (להלן: האם, האב, ההורים - בהתאמה) נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 1998, ומנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים (להלן: הילדים): הבן א' (יליד שנת 1999 - בן כ 18 שנים), הבן ב' (יליד שנת 2002 - בן כ 15 שנים), והבן ג' (יליד שנת 2005 - בן כ 12 שנים). עובר לפרוץ הסכסוך, התגוררה המשפחה בדירת מגורי ההורים בעיר הרצליה (להלן: דירת המגורים). האם מועסקת במשטרת ישראל בדרגת רב פקד, והאב עובד מערכת הביטחון.
2. נישואי ההורים לא עלו יפה, וביום 9.6.16 הגישה האם את התביעה שבכותרת.
3. בהחלטת המותב הקודם מיום 7.9.16 (סג"נ (כתוארו אז) כב' השופט נ' שילה) חויב האב במזונותיהם הזמניים של הילדים בתשלום לידי האם בסך של 5,000 ₪ לחודש, ובנוסף, חויבו ההורים לשאת בחלקים שווים בעבור הוצאות אחזקת דירת המגורים והוצאות רפואיות חריגות בעבור הילדים (להלן: ההחלטה למזונות זמניים).
4. ביום 26.9.16 עזבו האישה והילדים את דירת המגורים - שבינתיים נמכרה בהליך של כינוס נכסים תמורת 4,270,000 ₪ - לדירה שכורה בעלות של 8,000 ₪ לחודש. כפועל יוצא, הגישה האם בקשה להגדלת המזונות הזמניים ברכיב המדור ובהחלטתי מיום 21.11.16 הוריתי על הגדלת חיובו של האב, אגב פסיקת מדור בסך של 2,000 ₪ לחודש. בסך הכל, חויב האב לשלם לידי האם למזונותיהם הזמניים של הילדים סך של 7,000 ₪ לחודש, בתוספת מחצית הוצאות אחזקת המדור והוצאות רפואיות חריגות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלוגית נ' פלוני

5. ביום 3.11.16, כחצי שנה לאחר הגשת התביעה למזונות, פנתה האם לבית המשפט בתביעה למשמורת בלעדית על הילדים (תלה"מ 7180-11-16) וכחודש לאחר מכן, ביום 5.12.16, פנה האב לבית המשפט בתביעה משלו בה עתר למשמורת משותפת והסדרי שהייה שוויוניים בין ההורים (תלה"מ 7186-12-16). להשלמת התמונה יצויין כי בין ההורים מתבררות תביעות בענייני רכוש.
6. ביום 22.1.17, ולנוכח המלצות תסקיר שירותי הרווחה והסכמת ההורים, ניתן תוקף של החלטה להסדרי שהייה שוויוניים של הילדים עם כל אחד מהם.
7. תיק זה נשמע וניתן צו לסיכומים בכתב, וביום 2.8.17 - ולאחר הגשת הסיכומים - הגישה האם "בקשה לעדכון" בעניין הסדרי השהות של הילדים עם האב, ובמסגרתה טענה כי חרף הסכמות הצדדים הנ"ל, הילדים שוהים עם אביהם רק בכ 35% מזמנם וכי ביתר זמנם הם שוהים במחיצת האם. האם טענה כי היא רואה "חשיבות רבה לעדכון... במצב הדברים כפי שהוא כיום, על מנת שבית המשפט... ייקח עובדות אלו בבואו לתן פסק הדין במזונות... לצורך קביעת מנגנון ראוי במזונות..." (ר' סעיף 11 לבקשה).
8. ביום 16.8.17, ולאחר שהאב הגיש תשובתו לבקשה, הוריתי לאם להגיש תגובה לתשובה ולפרט אודות הוצאותיה העודפות על הוצאות האב, לנוכח טענתה כי הילדים שוהים עמה מעבר למחצית הזמן. האם, בתגובתה לתשובה, טענה כי "הנגזרת הטבעית של חלוקת זמני שהייה טומנת בחובה, באופן טבעי, עלויות שוטפות נוספות... משכך, ולשאלת בית המשפט, הוצאות הנוספות בהתאמה לזמן הנוסף בו שוהים הקטינים..." (שם, סעיף 5). עוד הוסיפה האם כי הוצאותיה העודפות באות לידי ביטוי גם ב-"ביטול תכניות שהיו קבועות מבעוד מועד, הפסד ימי עבודה..." (שם, סעיף 7).
9. בנסיבות שלעיל וחרף כי לא מצאתי בתגובת האם משום מענה מדויק ו/או פירוט מבוסס לטענתה בדבר הוצאות עודפות, זימנתי את הצדדים לדיון נוסף והוריתי להם להתייצב לדיון בליווי אסמכתאות התומכות בטענותיהם (ר' החלטה מיום 17.9.17).
10. ביום 26.9.17 התקיים הדיון במעמד הצדדים ובי"כ, ובמהלכו הגיעו הצדדים להסכמות בעניין הסדרי השהות של הילדים עם ההורים, כך שבסבב של שבועיים ישהו הילדים עם האב ששה ימים ועם האם שמונה ימים, כאשר לאב אפשרות לקבל אליו את הילדים ליום נוסף (תלוי בעבודתו). יוצא, אפוא, כי הילדים ישהו עם האב בין 43% - 50% מזמנם, ועם האם בהתאמה, בין 50% - 57% מזמנם. הסכמות אלו קיבלו תוקף של פסק דין (להלן: פסק הדין למשמורת), שמורה למעשה על חלוקה שוויונית או כמעט שוויונית של זמני שהייה של הילדים עם כל אחד מההורים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

ב' - טענות הצדדים:

11. להלן עיקר טענות האם:

א. הכנסתה החודשית של האם מעבודתה היא בסך של 11,500 ₪ נטו. האם זכאית לרכב והוצאות מעבודתה, בכפוף לכך שאלו משמשים לצורך עבודתה.

ב. לאב הכנסה חודשית בסך של 19,000 ₪ נטו ובתוספת קבועה ומשתנה בסך של 5,000 ₪, בעבור "החזר הוצאות".

ג. יש להורות על חיובו של האב במזונות הילדים בסך של 13,850 ₪ לחודש המורכבים מסך של כ 7,050 ₪ בעבור מזונות הילדים ובתוספת מחצית מהוצאות המדור ואחזקתו בסך של כ 6,800 ₪, ובתוספת הוצאות החינוך וההוצאות הרפואיות של הילדים.

ד. הוצאותיה החודשיות של האם בעבורה עולות לכדי 10,500 ₪. לאור הצרכים ובהתחשב עם הכנסת האם, הרי שאין בידי האם הכנסה פנויה להשתתף במזונות הקטינים.

12. להלן עיקר טענות האב:

א. הסכומים שפורטו בתביעה מופרזים, מופרכים ומנותקים מהמציאות, וללא כל אסמכתאות.

ב. הכנסתו החודשית של האב היא בסך של 19,000 ₪ נטו לחודש, וללא כל תוספות (למעט תוספת חד פעמית שניתנה לאב לפני כשנתיים).

ג. הכנסת האם היא בסך של 19,000 ₪ ברוטו לחודש, ואין באסמכתאות החלקיות שצירפה כדי להוכיח את הכנסתה. בתצהירו, טען האב כי לאם הכנסה חודשית בסך של 13,500 ₪ נטו וזאת בהתאם לתלושי השכר שצירפה האם לתצהירה.

ד. בנסיבות בהן הילדים שוהים במשמורת משותפת ולנוכח גילם, אין לחייב את האב בתשלום מזונות או מדור לידי האם, אלא יש לקבוע כי כל צד ידאג לילדים עת הם עמו, תוך חיוב הצדדים בחלקים שווים בהוצאות החינוך והבריאות של הילדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

ג'- דיון:

ג.1. – הדין החל:

13. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959, קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. הנתבע הוא יהודי ודינו האישי הוא הדין העברי. בהתאם לאופן בו פורש הדין העברי בפסיקות בית המשפט העליון לאורך שנים – וכפי שיובא בהרחבה להלן – אב חויב במזונות ילדיו שעד גיל 15 כדי צרכיהם ההכרחיים. החיוב במזונות ילדים מתחת לגיל 15, מעבר לצרכיהם ההכרחיים, וכן החיוב במזונות קטינים מעל גיל 15, היה מדין צדקה והוא חל על שני ההורים בשים לב ליכולתם הכלכלית (ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פ"ד לו(3) 449 (1982); ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14 (1984); ע"א 393/83 דלי נ' דלי, פ"ד לח(3) 613 (1984)).

14. הן במועד הגשת התביעה, הן במועד מתן ההחלטה למזונות זמניים והן במועד מתן ההחלטה המחייבת את האב בתוספת המדור, פרשנות הדין האישי, כמובא לעיל, חלה גם על ההורים שבפני. אולם, ביום 19.7.17 נפל דבר בענייני מזונות קטינים, עת פסק בית המשפט העליון, בהרכב מורחב של שבעה שופטים, בשני ערעורים שאוחדו ונסובו על פרשנות הדין האישי ועל מידת חיובו של אב במזונות ילדים (בע"מ 919/15, 1709/15 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 19.7.17); להלן: פסק הדין / בע"מ 919/15).

15. בפסק הדין ניצבו על הכף שתי אפשרויות לפרשנות הדין האישי:

האחת – לפיה חיובו המוחלט של אב במזונות ההכרחיים של ילדיו יחול עד מלאת להם 15 שנים ולאחר מכן החיוב יושת על ההורים בהתאם ליכולותיהם וללא העדפה מגדרית של הורה אחד על פני משנהו;

השנייה – לפיה חיובו המוחלט של אב במזונות ההכרחיים של ילדיו יחול עד מלאת להם 6 שנים ולאחר מכן החיוב יושת על ההורים בהתאם ליכולותיהם וללא העדפה מגדרית של הורה אחד על פני משנהו פני משנהו.

בהינתן כי אין חולק על אודות הדין האישי לאחר מלאת לילדים 15 שנים, הלכה למעשה, הסוגיה אליה נדרש בית המשפט העליון נסובה סביב פרשנות הדין האישי באשר לחיוב במזונות ילדים בגילאי 6-15.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

16. לאחר שסקר ארוכות את הדין האישי, דעות מלומדים, פסיקה רחבה וכן עניינים נוספים, חתם בית המשפט העליון את פסק דינו, לאמור:
- 3
- 4 "הוחלט פה אחד כאמור בחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן.
- 5
- 6 בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, בשים לב למכלול נסיבות המקרה.
- 9
- 10
- 11 יישום עקרון זה במקרה הטיפוסי של משמורת פיזית משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים בפסקה 61 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד האמור, על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה".
- 15
17. בסעיף 61 לחוות דעתה, סיכמה כב' השופטת ד' ברק-ארז "את העקרונות שאמורים לחול... בכל הנוגע לנשיאה בחיובי מזונות במשמורת משותפת לילדים בגילאי 6-15", כדלהלן:
- 18
- 19 א. כל הורה יישא בעין בהוצאות קיום שוטפות של הילדים, ללא צורך בהעברת תשלומים בין ההורים (ר' סעיף 61(א) לפסק הדין);
- 20
- 21
- 22 ב. ייקבע מנגנון לריכוז הטיפול בהוצאות, שאינן הוצאות קיום שוטפות (ביגוד, תשלומי בית ספר, הוצאות רפואיות וכו'), כאשר ההורה המרכז יהיה על פי רוב זה אשר ימצא כי שימש עובר לגירושין כמטפל העיקרי של הילדים (ר' סעיף 61(ב) לפסק הדין);
- 24
- 25
- 26 ג. ההורים ימשיכו לחלוק בהוצאות החריגות, בכפוף לכושר השתכרותם ובהתאם למנגנון שייקבע על ידי בית המשפט לענייני משפחה (ר' סעיף 61(ג) לפסק הדין);
- 27
- 28
- 29 ד. כל הורה יישא בעין בהוצאות המדור של הילדים, בכפוף לכך שתיערך בדיקה האם העול הכפול של נשיאה במדור המתאים לילדים אינו פוגע ביכולתם של ההורים לעמוד בתשלום המזונות שלהם נזקקים הילדים (ר' סעיף 61(ד) לפסק הדין).
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

- 1 אמור מעתה כי מזונותיהם של ילדים מעל גיל 6 יחולו על שני הורים באופן שוויוני, ללא העדפה
2 מגדרית של הורה א' על פני הורה ב', כאשר השיקולים שיש לשקול לעניין הם יכולותיהם
3 הכלכליות של ההורים מחד, וצורכי הילדים מנגד. עוד יש לחתור ליישום העקרונות שנקבעו
4 בסעיף 61 לפסק הדין, כמובא לעיל.
5
- 6 19. יש לשים לב כי העקרונות שבסעיפים 61(א), 61(ג) רישא ו- סעיף 61(ד) לפסק הדין הם עקרונות
7 מהותיים (בבחינת כמה יש לשלם?), בעוד שהעקרונות שבסעיפים 61(ב) ו- 61(ג) סיפא, הם
8 עקרונות פרוצדורליים (בבחינת כיצד יש לשלם?), כאשר יחסי הגומלין בין המהות לפרוצדורה
9 ברורים ואין זה המקום להרחיב בעניין. עוד יש לזכור כי בהתאם לפסק הדין, ניתן לסטות
10 מהעקרונות אלו, כמובן, במקרים המתאימים.
11
- 12 **ג.2. – תחולתו של פסק הדין:**
13
- 14 20. אין זה המקום ואין זה הזמן לעסוק בשאלות בוערות ומעוררות עניין רב, כגון: תחולה של
15 ההלכה החדשה על פסקי דין שנסייתו זה מכבר, בין בהסכמים שניתן להם תוקף של פסק דין
16 ובין בפסקי דין "רגילים", ואולם לשאלת תחולתה של ההלכה החדשה על המקרה שלפני, מן
17 החובה לדון ולהשיב.
18
- 19 21. כאמור לעיל, פסק הדין ניתן במהלך בירור התובענה ולאחר שנפסקו מזונות זמניים ומדור. על
20 פי הדין, נקודת המוצא העקרונית היא כי הלכה שיפוטית חדשה פועלת הן רטרואקטיבית והן
21 פרוספקטיבית (ר' רע"א 8925/04 סולל בונה בניין ותשתיות בע"מ נ' עיזבון המנוח אחמד עבד
22 אלחמיד ז"ל (פורסם בנבו, 27.2.06); להלן: פרשת סולל בונה).
23
- 24 22. לענייננו אנו, בפרשת סולל בונה נפסק פה אחד שראוי להחיל הלכה חדשה (הלכת "אטינגר"
25 העוסקת בפיצוי בעבור 'השנים האבודות') רטרואקטיבית על תיקים התלויים ועומדים
26 בערכאות השיפוט. הטעימה כב' השופטת (כתוארה אז) מ' נאור, לאמור: "הלכת אטינגר לא
27 באה לעולם בחטף ורוחה ריחפה על פני הליכים משפטיים זמן רב לפני שניתנה. צדדים רבים
28 ביקשו לתקן כתבי תביעה ולטעון כי זכאים הם לפיצוי בגין השנים האבודות עוד בטרם באה
29 הלכת אטינגר לעולם... מעבר לכך... להלכת אטינגר עוצמה רבה, ובצדק רב קרא חברי השופט
30 ריבלין בפסק דינו בפרשת אטינגר לפסוק פיצוי בגין "השנים האבודות" (ר' סעיף 3 לחוות
31 דעתה).
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

23. אני סבור, בכל הכבוד, כי הגיונם של דברים אלו חל גם בענייני מזונות ילדים וייטיב הקורא לקרוא המצוטט לעיל בשינויים המחויבים (במקום "אטינגר" יש לקרוא "בע"מ 919/15" וכו'). לפיכך, אין זה סביר בעיני כי, חרף פסק הדין וההלכה החדשה שיצאה מבית המשפט העליון, פסק דיני זה יתעלם מכל זאת ויחיל פרשנות לדין האישי שאבד עליה הכלת.

ג.3. – מן הכלל אל הפרט:

ג.3.1. - יכולתם הכלכלית של ההורים:

24. כאמור לעיל, הדירה בהרצליה נמכרה תמורת 4,270,000 ₪, בעוד שזכויות ההורים בדירה שנויות במחלוקת. לטענת האם בתביעה שהגישה בתמ"ש 16-09-67951, היא רשומה כבעלים של שליש מהזכויות בדירה, האב רשום כבעלים של שליש מהזכויות ואחות האב רשומה כבעלים של שליש מהזכויות, בעוד שלאחות האב אין זכויות (שנרכשו על ידי הצדדים) ולכן חלקם של האם והאב הוא מחצית לכ"א.

בכתב הגנתו, טען האב כי חלקה של האם הוא שליש מהזכויות בלבד.

לאחר מכן, תיקן האב את כתב הגנתו וטען כי חלקה של האם הוא 19% מהזכויות ואילו חלקו עומד על 67.5% מהזכויות.

יוער כי כתב הגנה מתוקן הוגש רק לפני מספר ימים, וכפי שאפרט להלן, אין בכוונתי להמתין עם פסק דיני זה עד לבירור סופי ומוחלט של זכויות ההורים בדירה הנ"ל.

25. לאישה רכב מסוג אופל שנת ייצור 2015, הרשום על שמה ובבעלותה הבלעדית. לאיש רכב מסוג קיה, מאותו שנת ייצור, הרשום על שמו ובבעלותו הבלעדית.

26. הכנסות האם מעבודתה:

א. עיון באסמכתאות החלקיות שצורפו לכתב התביעה מעלה כי הכנסת האם (בערכי נטו) עמדה, נכון לחודש פברואר 16, על סך 12,525 ₪; בחודש מרץ 16 בסך 11,153 ₪; ובחודש אפריל 16 על סך 10,083 ₪. כלומר, סך ממוצע בערכי נטו של 11,253 ₪ לחודש.

ב. מטופס 106 שצירפה האם לתביעתה עולה כי הכנסתה הממוצעת בחודשים ספטמבר - דצמבר 2015 עמדה על סך של 17,761 ₪ (ברוטו).

ג. לתצהיר עדותה הראשית, צירפה האם תלושי שכר לחודשים דצמבר 2015 - נובמבר 2016, מהם עולה כי הכנסתה החודשית הממוצעת עומדת על סך של 18,733 ₪ (ברוטו).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

- 1 27. בשים לב לאמור לעיל, מצאתי לקבוע כי הכנסתה החודשית של האם מעבודתה עומדת על סך
2 של כ-19,000 ₪ ברוטו בממוצע המהווה סך של כ-13,500 ₪ בערכי נטו ובתוספת קצבת המל"ל,
3 עומדת הכנסתה הכוללת על כ-14,000 ₪.
4
- 5 28. הכנסות האב מעבודתו :
6
- 7 א. בכתבי טענותיו טען האב כי הכנסתו החודשית עומדת על סך של 19,000 ₪ נטו.
8 ב. בתצהיר עדותו טען האב כי הוא משתכר סך של כ-18,000 ₪ נטו (כן ר' הצהרת האב בעמ'
9 6 לפרוט', שי' 21 ועמ' 35 לפרוט', שי' 5-2).
10 ג. לכתב הגנתו צירף האב תלושי שכר לחודשים ספטמבר 2015 - יוני 2016, מהם עולה כי
11 הכנסתו החודשית הממוצעת עומדת על סך של 21,257 ₪ (נטו).
12
- 13 29. אשר על כן, ולנוכח הנתונים העובדתיים כאמור לעיל, מצאתי לקבוע כי הכנסתו החודשית של
14 האב מעבודתו עומדת על סך של 21,257 ₪ בערכי נטו.
15
- 16 30. לטענת האם, בנוסף להכנסתו החודשית הקבועה של האב קיימת לו הכנסה חודשית נוספת בסך
17 של כ-5,000 ₪ בגין החזר הוצאות המשולמות לו באופן ישיר, מבלי שהוא נדרש להוצאות
18 בפועל. האב דחה טענה זו מכל וכל במסגרת חקירתו (ר' עמ' 36 לפרוט', שי' 19-17, שי' 24-27 ;
19 עמ' 37 לפרוט', שי' 1-25). בשים לב לאופי עיסוקו של האב ואף משום שהאם כשלה מהוכחת
20 הטענה, מצאתי לדחות טענתה זו ולא אראה משל לאב הכנסות נוספות על המדווחות.
21
- 22 31. לאור כל האמור, ומאחר ולאם הכנסה חודשית בסך של כ-14,000 ₪ ולאב הכנסה חודשית בסך
23 של כ-21,200 ₪, הרי שהשתכרותו של האב גבוהה למעשה בכ-50% מהכנסתה של האם.
24
- 25 32. עוד ובעניין הזכויות הנטענות בדירה בהרצליה; כאמור לעיל, אם וככל שטענות האם תתקבלנה
26 הרי שחלקה יעמוד על מחצית (כ-2,000,000 ₪) וככל שטענות האב תתקבלנה, חלקה יעמוד על
27 כחמישית (כ-800,000 ₪). קיימת אפשרות נוספת שחלקה של האם ייקבע להיות שליש (כ-
28 1,400,000 ₪).
29
- 30 33. כך או כך, ובשים לב לסכום העומד לחלוקה 4,270,000 ₪ לא מצאתי כי יש בתוצאה הסופית
31 של ההליך שבין ההורים כדי להפר באופן בוטה את היחס שביכולותיהם הכלכליות של ההורים
32 שנקבע על ידי להיות 2:3 לטובת האב (יכולתו גבוהה ב-50% מיכולת האם).
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

1 מאחר והכנסות ההורים ויכולותיהם הכלכליות אינן שקולות זו לזו, קם הצורך לבחון את צרכי
2 הילדים הקיומיים והצרכים שמעבר לקיומיים וכן את יתר צרכיהם, אך זאת בשים לב לאמור
3 בבע"מ 919/15 ומסגרת הכלים שניתנו בו.

ג.3.2. – הסדרי השהייה והיתכנות משמורת משותפת:

7 35. כאמור בסעיף 10 לעיל, מאז תחילת ההליכים היו הילדים במשמורת פיזית משותפת או
8 בהסדרי שהייה עם כל אחד מהוריהם הקרובים לזאת. אינני מתעלם מטענות האם בדבר שהייה
9 עודפת של הילדים במחיצתה (הנגרמת לנוכח עבודתו של האב), אולם ממעוף ציפור ניתן לומר
10 כי אין בהסדרי השהייה כדי להפר את האיזון שבין ההורים. אזכיר כי לנוכח טענות האם להיות
11 הילדים במחיצתה מעבר למחצית הזמן, ביקשתי אותה לנקוב בהוצאות עודפות שיש לה בעבור
12 הילדים ואף הוריתי על ביסוס הטענות באסמכתאות, והאם לא עמדה בזאת.

14 36. אמנם, האם טענה להוצאות כלליות לנוכח שהייה עודפת של הילדים במחיצתה, אולם בכל
15 הכבוד, לפער זה משמעויות כלכליות זניחות עד לא קיימות, לא כל שכן, כאלה שיש להביאן
16 בחשבון בעת חיוב כל הורה בנשיאה בהוצאות ילדיו. העובדה כי בחודש מסוים יאכל ילד יום
17 או יומיים נוספים עם הורה אחד או ילון בביתו לילה או שניים, אין בהן, בכל הכבוד, כדי לשנות
18 סדרי עולם או כדי ליצור חיובים משמעותיים המצדיקים פסיקה פרטנית. התמונה הכללית
19 היא תמונה של הורות עם אחריות משותפת, עם חלוקת זמני שהייה שוויוניים או כמעט
20 שוויוניים ואין בפסים שוליים ספורים או בנקודות בודדות במרחבי התמונה כדי לשנות הימנה.

22 37. באשר להיתכנות למשמורת משותפת, כאמור בסעיף 61(ד) לפסק הדין (ר' לעיל); לנוכח
23 יכולותיהם הכלכליות של ההורים, לרבות כספים שצפויים הם לקבל בתומו של ההליך הרכושי
24 - כאשר חלקה של האם ינוע בין כ 800,000 ₪ לבין כ 2,000,000 ₪ - נחה דעתי כי העול הכפול
25 של נשיאה במדור לא יפגע ביכולת ההורים לעמוד בתשלומי המזונות שלהם נזקקים הילדים.

ג.3.3. – מדור הילדים:

29 38. בשים לב להוראות פסק הדין באשר למדור, ולאחר שהגעתי לכלל דעה ומסקנה להיתכנות
30 הסדר של משמורת משותפת, הרי שאין לחייב את האב בתשלום המדור לידי האם (ר' גם סעיף
31 60 לחוות דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז ולמסקנתה בסעיף 61(ד), כמובא לעיל).

33 39. כיוון ששני ההורים נושאים בשכר דירה, לדירה המותאמת, בין היתר, למגורי הילדים, הרי
34 שהאב פטור מתשלום דמי מדור לידי האם (על מועד החיוב החדש, בהמשך).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

ג.3.4. – יתר הוצאות הילדים:

בשים לב לקביעה שמצאה מקומה בסעיף 61(א) לחוות דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, שכאמור, אומצה על ידי הרכב השופטים כולו, לפיה "במשמורת משותפת יישא כל הורה בעין בהוצאות הקיום השוטפות הנוגעות לילדים..." (שם), אין בדעתי לחייב את האב בתשלום הוצאות הקיום השוטפות של הילדים. יחד עם זאת, וכאמור בסעיף 61(ב) ובסעיף 61(ג) לחוות דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, יש לבחון מהן יתר הוצאות הילדים ("צרכים אחרים") וליתן את הדעת גם להוצאות חריגות.

האם טענה להוצאות הילדים ("צרכים אחרים") בתצהירה. כמו כן, נטען על ידי האם להוצאות נוספות, כגון: הוצאות אחזקת הדירה, הוצאות רכב והוצאות שונות בסך של 1,500 ₪ לחודש. באשר להוצאות אחזקת הדירה, סבור אנוכי כי הוצאות אלה נכללות בגדר הוצאות המדור הכללי, אשר במקרה דנן חלות על כל הורה המחזיק את מדורו ומדור הילדים, כך שאין בזאת להביא לחיוב מי מהם לטובת משנהו. אותו הדין לגבי הוצאות רכב שנכללות בגדר "הוצאות שוטפות", שאין בהן להקים חיוב האחד כלפי משנהו, מה גם שהאם נהנית מרכב מעבודתה. יוער כי באשר ל "שונות", נתבע סכום כולל של 1,500 ₪, אשר חילקתיו בין שלושת הילדים. לאחר כל זאת, להלן טבלה ובה פירוט הוצאות הילדים ("צרכים אחרים") כפי שהובא על ידי האם בתצהירה, ובסוגריים הסכום המוערך על ידי (כל הסכומים ב - ₪)

רכיב / הילד	א'	ב'	ג'
נסיעות	150 (100)	100 (100)	50 (100)
ביגוד והנעלה	500 (300)	500 (300)	300 (300)
תרבות	100 (100)	100 (100)	100 (100)
תספורת	60 (60)	60 (60)	60 (60)
חינוך	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)
טלפון נייד	50 (50)	50 (50)	50 (50)
הוצאות רפואיות	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)
חוגים	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)	0 (לא ידוע)
דמי כיס	600 (600)	400 (400)	300 (300)
מתנות ואירועים	150 (150)	150 (150)	200 (150)
שונות	500 (200)	500 (200)	500 (200)
סך הכל	2,110 (1,560)	1,860 (1,260)	1,660 (1,310)

יוצא, אפוא, כי הוצאותיהם הנוספות של הילדים עולות כדי 4,130 ₪ לחודש, כאשר מדובר, כמובן, בהערכה בלבד ולא כסכום קשיח שאין לסטות ממנו. בהתאם לתחשיב שנערך לעיל ועל יסוד היחס שבין יכולות ההורים, חלקו של האב בהוצאות אלה יעמוד על 2,750 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

- 1 43. בשים לב לשיקול הדעת שניתן לערכאה הדיונית, בכל הנוגע לקביעת מנגנוני נשיאה בהוצאות
2 אלה, יישא האב בהוצאות הטלפונים הניידים של הילדים (כ 150 ₪ לחודש), ידאג להם
3 לתספורת (כ 180 ₪ לחודש) ויהיה אחראי לרכוש עבורם כרטיס נסיעה בתחבורה ציבורית (300
4 ₪). וכן ייתן להם דמי כיס בסכום שווה לסכום שתיתן האם בסך של 650 ₪ לחודש (על מנת
5 שלא ליצור העדפה של הורה אחד על פני משנהו). בסה"כ, יישא האב בסך של 1,280 ₪ באופן
6 ישיר, והיתרה בסך של 1,470 ₪ (כ 500 ₪ לכל ילד), תשולם על ידי האב ישירות לאם,
7 ובאחריותה לדאוג לכיסוי ההוצאות הנ"ל.
8
- 9 44. עוד ובנוסף, יישאו ההורים בהוצאות החינוך של הילדים ובהוצאות רפואתם – ללא יוצאת מן
10 הכלל – כך שהאם תישא בשליש מההוצאה ואילו האב יישא בשני שליש. לעניינים אלו, תהא
11 האם ההורה המרכז והיא תדאג לכך, כמובן, בהתייעצות עם האב. אזכיר כי על ענייני
12 אפוטרופסות חולש חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב 1962, לרבות פסיקה
13 מחייבת בנושאים אלו.
14
- 15 ג.3.5 – מאימתי יופחת חיוב האב?
16
- 17 45. אודה ולא אכחד; המקרה שלפני, על נסיבותיו המיוחדות, עורר מספר שאלות, כגון: מהו המועד
18 שממנו יש להחיל את תוצאת פסק זה? האם ממועד הגשת התביעה? האם ממועד שינוי ההלכה
19 בבע"מ 919/15, או שמא ממועד מתן פסק הדין?
20
- 21 46. שאלות אלו מתחדדות לנוכח העובדות הבלתי שנויות במחלוקת לפיהן נפסקו מזונותיהם
22 הזמניים של הילדים בשתי החלטות נפרדות (על ידי שני מותבים שונים), וכאשר מעל שתי
23 ההחלטות הנ"ל שרר הדין – אשר לא השתנה במאומה – כי בעת פסיקת מזונות זמניים אין בית
24 המשפט נכנס לעובדי הקורה וכי לאחר בירור עובדתי מקיף, רשאי בית המשפט לפסוק
25 רטרואקטיבית ולתקן, לכאן או לכך, החלטה זמנית שניתנה.
26
- 27 47. עניין זה, ככל שהוא הולם את ההלכה שהשתנתה במהלך הדיון, לא נטען על ידי הצדדים
28 בסיכומיהם ואף לא התבקשתי, לאחר פרסום בע"מ 919/15 לאפשר לצדדים לטעון בנושא זה.
29 כיוון שכך, לא אדון בהשפעת שינויה של ההלכה על המזונות הזמניים ואולם כן מצאתי ליתן
30 ביטוי, ובאופן כללי לחיובו של האב במזונות ובמדור הילדים ממועד הגשת התביעה ואילך.
31
- 32 48. אלמלא היו נפסקים מזונות זמניים במקרה דנן, אני בספק רב מאד האם היה מקום ליתן ביטוי
33 כלשהו לדין הקודם (כפי ששרר טרם בע"מ 919/15) ולקבוע חיובים בהתאם לדין הקודם בפסק
34 דיני זה. יוצא, אפוא, כי פסיקת המזונות הזמניים – אשר הייתה כורח המציאות באותה העת
35 – 'טרפה', למעשה, את הקלפים ועוררה מקצת מהשאלות, שהובאו לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

1 האב חויב במזונות זמניים בסך של 5,000 ₪ החל מחודש ספטמבר 2016 ועד למועד פסק דיני
2 זה, במשך 14 חודשים (כ 70,000 ₪). עוד ובנוסף, חויב האב במדור זמני בסך של 2,000 ₪ לחודש
3 החל מחודש אוקטובר 2016 ועד למועד פסק דיני זה, במשך 13 חודשים (כ 26,000 ₪). בסה"כ
4 חויב האב במזונות ובמדור בסך של כ 96,000 ₪.
5

6 50. אם וככל שהאב היה מחויב בתשלום הקבוע בפסק דיני זה (1,500 ₪ לחודש) ממועד הגשת
7 התביעה ובמשך 17 חודשים, היה האב נושא במזונות הילדים בסך כולל של כ 25,500 ₪. יוצא,
8 אפוא, כי הפער שבין החיובים עומד על כ 70,000 ₪.
9

10 51. מחד, לא יהיה זה הוגן לערוך דיון בחבותו של האב במזונות ילדיו משל בע"מ 919/15 חל
11 מראשית פסק הדין (שכאמור, האב לא טען זאת), ומנגד, לא יהא זה ישים לברר את חבותו של
12 האב במזונות ילדיו בהתאם לדין הקודם. כמו כן, לא יהיה זה הוגן להותיר את מלוא חיובו של
13 האב במזונותיהם הזמניים של הילדים, אשר נפסקו על יסוד ראיות לכאורה ולא מתוך
14 התחשבות במלוא הראיות שעלו מבירור התביעה. בשים לב לאמור לעיל ולאחר ששקלתי בדבר,
15 מצאתי לנכון להותיר על כנן את שתי ההחלטות למזונות זמניים שתחולנה עד היום, תוך זיכוי
16 האב בסך כולל של 20,000 ₪, אשר ישולם לו על ידי האם מתוך הכספים הראשוניים שתקבל
17 בעבור חלקה בדירת המגורים שנמכרה, כך שרווחתם של הילדים לא תיפגע.
18

ד'- סיכום של דברים:

19
20
21 52. פסק דיני זה ניתן לאחר שינוי ההלכה המשפטית ששלטה בכיפה במשך עשרות בשנים ושינויה
22 של הלכה משפטית, לא כל שכן בנושא כה רגיש של מזונות קטינים, מחייב "חישוב מסלול
23 מחדש", ולעיתים תוך זניחת הרגלים ישנים שאבד עליהם הכלח. בעת פסיקת מזונות ילדים
24 לאחר גיל 6 במשמורת משותפת, ובהלימה ברורה לבע"מ 919/15, יש להתעלם באופן מוחלט
25 מזהות מגדרו של התובע או הנתבע וליתן את הדעת לעניינים הרלוונטיים לקביעת חיובים
26 כספיים בין שני הורים. אודה כי הרהרתי רבות במשמעותה של ההלכה החדשה ועל האופן שבו
27 יש ליישמה, בהתחשב עם הצורך בהשגת שוויון בין ההורים למניעת אפליה, אך תוך איזון
28 והבטחת זכויות וטובות הילדים.
29

30 53. באשר להוצאות ההליך – בשים לב לתוכן פסק דין זה וליישומה של הלכה חדשה, לא מצאתי
31 לעשות צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
32
33
34
35
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני

- 1 54. אשר על כן, ומכל המקובץ לעיל, הריני להורות כדלהלן:
- 2
- 3 א. האב יישא ישירות בתשלומים המפורטים בסעיף 43 לעיל.
- 4
- 5 ב. האב ישלם לידי האם סך של 500 ₪ לחודש בעבור כל ילד (סה"כ 1,500 ₪). הסכום ישולם
- 6 עד מלאת לכל ילד 18 שנים או עד לסיום י"ב כתות (לפי המאוחר). לנוכח הסדרי השהייה
- 7 של הילדים, לא מצאתי להקים חיוב נוסף מהאב לאם לאחר תקופה זו.
- 8
- 9 ג. ההורים יישאו במלוא הוצאות החינוך והבריאות של הילדים, כאשר חלקו של האב יעמוד
- 10 על 2/3 מההוצאה ואילו חלקה של האם יעמוד על 1/3 מההוצאה. באין הסכמה בין
- 11 ההורים אודות נחיצות ההוצאה, ינחה בעניין זה הגורם המקצועי הרלוונטי (מורה, רופא
- 12 וכו').
- 13
- 14 ד. ההחלטה למזונות זמניים כמו גם ההחלטה לחיוב במדור זמני, מבוטלות מהיום בשים
- 15 לב להשבה שנקבעה בסעיף 51 לעיל.
- 16
- 17 ה. קצבת המל"ל תשולם לידי האם.
- 18
- 19 ו. דמי המזונות צמודים למדד הידוע היום.
- 20
- 21 ז. בנסיבות העניין, לא מצאתי לעשות צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.
- 22
- 23 ח. פסק דין זה ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
- 24
- 25
- 26 ניתן היום, י"ט תשרי תשע"ח, 09 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.
- 27

יהורם שקד, שופט

28
29